

gaaende Børnepligten, men her er Tale om Bevillingslove (Ordføreren: Nei!). Ved det nævnte Udtryk sigtes til Bevillingslovene, til de aarlige Love, som forekomme paa den danske Rigsdag, og i Genhold til hvilke Regjeringen bemyndiges til at udskrive et vist Antal Mandskab (Nei!); man siger Nei; men hvorfor — tillader jeg mig at spørge om, at saa og saa mange Mand maa udskrives? Det er jo ene, fordi denne Bestemmelse staar i Grundloven. En Deeltagelse i Udskrivningsmyndigheden er altsaa en Bevillingslov, og det er derfor urigtigt, at her staar, at vi ved de aarlige Udskrivningslove skulle bevillige Mandskab til Regjeringen; det er lige saa urigtigt, som om der stod, at enkelte Landsdeles Repræsentationer skulde bevillige Penge til Fællesudgifterne. Det glæder mig, at den ærede Ordfører sagde Nei, at han ikke troer, at disse Ord vare saaledes at forstaae. Jeg slutter nemlig deraf, at der dog ikke er saa stor og væsentlig Uoverensstemmelse mellem os, som jeg antog; men, hvis han virkelig mener, at Mandskab kun skal kunne udskrives, naar Rigsdagen dertil i ethvert enkelt Tilfælde giver sit Samtykke, saa maa han stemme for det under Nr. 30 af en anden Rigsdagsmand og mig stillede Endringsforslag (Ordføreren: Nei, paa ingen Maade!). Ja, jeg kan ikke forstaae det Udtryk, at intet Mandskab kan udskrives uden ved Lov, anderledes, end at derved sigtes til de aarlige Udskrivningslove. Naar det fremdeles hedder, at intet Statslaan kan optages, da vil der, efter den Fortolkning, som er givet paa dette Sted af „Staten“ — paa andre Steder finder man en anden Fortolkning — ikke med Hensyn til Meningen vare nogen væsentlig Forskjel, da man jo ikke herved, efter den ærede Ordførers Uttringer, fratager Fællesrepræsentationens Myndighed til at gjøre Laan, der komme til at hvile paa hele Monarchiet. Hvad endelig angaaer Ordene „Staten tilhørende Domaine“, da er der heller ikke med Hensyn hertil nogen væsentlig Meningsforskjellighed, da der herved kun sigtes til de Danmark særligt tilhørende Domainer, og ikke til de hele Staten tilhørende Domainer. Efter alt

dette troer jeg imidlertid, at det vil være klart, at den af Fleertallet foreslaaede Affattelse i Virkeligheden betegner noget heelt Andet, end Ordene ligefrem tilsige, ligesom den vil kunne give Anledning til ikke uvæsentlige Misforstaaelser, idet det samme Ord „Stat“ paa forskjellige Steder, efter Udvalgets Forslag, snart betegner Kongeriget Danmark, den enkelte Landsdeel, snart det hele Monarchie. Jeg vil derfor tillade mig at bringe under Thingets Overveelse, om det dog ikke skulde finde sig foranlediget til at gaae ind paa idetmindste endeel af de stillede Endringsforslag, hvilke jeg snarere anseer som Redaktionsforandringer end som Forandringer, der vedrøre Realiteten. Jeg skal tilføie, at, hvis ikke noget af de stillede Endringsforslag skulde gaae igjennem, da vil jeg stemme imod § 24, saaledes som den af Udvalget er foreslaaet affattet, men derimod for Regjeringens Forslag, da dette kommer min og mine Medforslagsstilleres Mening langt nærmere.

Ordføreren: Jeg maa for det Første have den Ære at gjøre opmærksom paa, at, dersom Udvalgets Fleertal stemmer for det, som her er foreslaaet og nylig forsvaret af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), saa stemmer det imod den hele Række Afstemninger under § 15. Det er ikke derfor umuligt at kunne gjøre det, men jeg maa fremhæve, at det vilde være en fuldkommen Selvmodsigelse, efterat man tidligere har anvendt en lang Tid paa Overveelse af denne Sag, og jeg troer ogsaa, at det skal lykkes mig at retfærdiggjøre Berettigelsen til ikke at falde i denne Selvmodsigelse. Det ærede Medlem har hentet en af sine Grunde til at tvivle om det Rigtige i at bruge Ordet „Stat“, saaledes som det er brugt af Udvalgets Fleertal, fra Indstillingen Nr. 25, idet han siger, at der er Udvalget selv veget tilbage, idet det paa det Sted ikke har kunnet beholde Udtrykket Statsregnskab, men er kommet til at bruge et andet Udtryk; men han lægger ikke Mærke til, at det kommer deraf, at Fleertallet har været nødsaget til at omredigere Sætningen og først indsætte Udtrykket „det aarlige Regnskab“, for at gjøre Meningen forstaaelig, og derved er man siden kommen